

SIMULTANKE, KLUPSKA PRVENSTVA OD 1972. DO 1976. GODINE

U ovom vremenskom periodu održano je tri sjednice Skupštine kluba. Prva 6. februara 1972. godine, druga 8. decembra 1973. i treća 30. januara 1976. godine.

Bio je to period veoma intenzivnog rada Kluba, njegovog organizacionog učvršćenja, pune afirmacije i redovnosti rada radnih tijela, što je posljedično uticalo na porast članstva, postizanje zapaženih rezultata takmičara i ekipa:

- prvo mjesto na prvenstvu Crne Gore 1972. godine,
- treće-četvrto mjesto u kupu Crne Gore 1972. godine,
- Božidar Ivanović osvaja prvo mjesto na seniorskom prvenstvu Crne Gore 1972. godine,
- Rašić Milica osvaja prvenstvo Crne Gore za seniorke 1972. godine,
- Jovan Pejović osvaja prvenstvo Crne Gore za omladince 1973. godine,
- Milica Rašić učestvuje na prvenstvu Jugoslavije 1973. godine,
- Branko Pejović je drugi na prvenstvu Crne Gore za omladince 1972. godine,
- Branko Pejović dijeli peto-šesto mjesto u susretu mladih svih republika 1973. godine u Vrnjačkoj Banji,
- Jovan Pejović na prvenstvu omladinaca Jugoslavije 1973. godine,
- Đorđe Konjević deseti na seniorskom prvenstvu Crne Gore 1973. godine,
- Ekipa Kluba osvaja prvo mjesto u kupu Crne Gore 1975. godine i igra u finalu kupa Jugoslavije
- Nedeljka Bakočević osvaja prvenstvo Crne Gore 1978. godine,
- Milica Rašić i Nedeljka Bakočević nastupaju u kupu Jugoslavije,
- Nedeljka Bakočević igra u reprezentaciji Crne Gore kao ženski član ekipe,
- Đorđe Konjević, Obrad Manojlović, Marko Dabović učestvuju na radničkom prvenstvu 1972. godine,
- Đorđe Konjević i Obrad Manojlović učestvuju na mnogim radničkim prvenstvima,
- Klub obezbjeđuje odlazak svojih članova na razne turnire u Crnoj Gori i Jugoslaviji (Jovan Pejović, Branko Pejović, Đorđe Konjević, Ranko Šabanović, Obrad Manojlović, Božidar Ivanović, Vladimir Lukšić, Milo Vujović, Predrag Vujović, Milica Rašić, Nedeljka Bakočević, Mile Japundžić i drugi),
- Ekipa Kluba održava prijateljske susrete sa Dubrovnikom, Trebinjem, Danilovgradom, Kotorom,
- Klub organizuje sindikalno prvenstvo opštine,

- Ekipa Kluba: Ćirić, Konjević, Katanić, Jocić i Krstajić, igraju na polufinalnom turniru dopisnog šaha za prvenstvo Jugoslavije,
- Šunjarević osvaja na prvenstvu slijepih Crne Gore prvo mjesto, a Krstajić je na istom prvenstvu četvrti,
- Ekipa Kluba uspješno nastupa na vikend turnirima, koje organizuje Dom JNA Herceg-Novog, itd.
- Šampionke Crne Gore iz Herceg-Novog: Milica Rašić 1970-1972, Nedeljka Bakočević 1978.
- Omladinski prvak Crne Gore je 1973. godine Jovan Pejović.

Organizuju se redovna klupska prvenstva. Na njima učestvuje od 12-25 takmičara. Prvak za 1972. godinu je Mile Japudžić, za 1973. Branko Pejović, za 1974. Branko Pejović, u 1975. Đorđe Konjević.

Svake prve nedelje u mjesecu organizuju se brzopotezni turniri. Na njima se okuplja do dvadeset šahista. Preko ljeta na njima su učestvovali i turisti. Na ovim turnirima najviše uspjeha imali su: Božidar Ivanović, Branko Pejović, Konjević, Orlov, Močnik, Abid Kusturica, Manojlović.

Klub organizuje turnire za osvajanje šahovskih kategorija. Pored takvih turnira u Herceg-Novom, organizovani su i u Kumboru i na Prevlaci.

U Kumboru i na Prevlaci, gdje je učestvovalo ukupno 32 šahista, šestorica su osvojili II kategoriju.

Takvi turniri održani su svake godine od 1972.-1976. godine.

Na turniru za prvokategornike, prvu kategoriju su osvojili Rajko Močnik i Najo Brajević.

Klub zajedno sa profesorima organizuje povremeno šahovske turnire u školama.

Organizovana su predavanja šahovskih stručnjaka Smederevca i Bjelice, i o dopisnom šahu Ćirića.

Organizovan je jak turnir „Mimoza 73“, na kojem je učestvovalo 12 igrača iz cijele Jugoslavije.

Dusko Kostic i Ivan Huic na prvenstvu Kluba 1973. godine

U ovom periodu Klub je organizovao više simultanki, neke od njih u sopstvenoj režiji, a druge značajnije posredstvom Šahovskog saveza Crne Gore.

Posebnu pažnju i interesovanje pobudile su simultanke Tigrana Petrosjana i Anatolija Karpova.

U **1972.** godini, Šahovski savez Crne Gore organizovao je turneju **Tigrana Petrosjana** po Crnoj Gori. Petrosjan bivši svjetski šahovski prvak, već je bio gost Herceg-Novog. Igrao je na poznatom brzopoteznom turniru 1970. godine.

Ponuda Šahovskog saveza odmah je prihvaćena. Posjetu je prihvatila i opština i obezbijedila potrebna novčana sredstva (gotovinski iznos od 3.000 dinara i troškovi boravka Petrosjana i pratnje).

Simultanka se igrala na 38 ploča. Kao u svim slučajevima nastupa vrhunskih šahista, protivnike je bilo lako obezbijediti. Tako je simultanka održana 15. oktobra 1972. godine. Cjelokupna organizacija bila je na visini.

Dvodnevni boravak Petrosjana, predstavnika Šahovskog saveza Crne Gore Popovića i Ratkovića, bio je ugodan i koristan.

1975. godine u okviru turneje po Crnoj Gori, u Herceg-Novom je gostovao **Anatolij Karpov**. Prihvatili smo uslove po kojima organizovati boravak Karpova.

Poslije niza sastanaka sa predstavnicima opštine, dogovoreni su svi detalji. Opština je obezbijedila novčana sredstva, hotel „Topla“ je preuzela obavezu smještaja, korištenje sale, večeru za Karpova i pratnju, a Klub tehnički dio posla.

Karpov je simultanke igrao standardno na 25 tabli. Šahovske ploče obezbijedio je Klub. Rivale Karpovu, kao i kod svih simultanki, nije bilo teško odrediti - bilo ih je više no što je moglo nastupiti. Sve isplanirano do detalja smo izvršili.

Pred pocetak simultanke predsjednik Kluba Ivan Huic pozdravlja Karpova i predaje mu prigodan poklon

Poblem je nastao oko isplate honorara Karpovu. U prethodnim usaglašavanjima oko obezbjeđenja novaca sve je bilo riješeno. No na dan kada je trebalo novac isplatiti nije ga bilo. Popović sekretar ŠS Crne Gore bio je odgovoran za finansijski aranžman. Karpov nije lično primao honorar. Novac se isplaćivao predstavniku Sovjetske šahovske federacije. Drago se bojao skandala. Predsjednik Kluba trčao je od predsjednika opštine Stijepčića, sekretara Komiteta Radulovića, i konačno je problem trebao riješiti predsjednik Opštinskog sindikata Mišo Radanović. On ga je i riješio, ali drugog dana. Novac je konačno stigao do Draga. Odnio ga je Đorđe Konjević.

Upoznavanje javnosti odlično je obavljeno. Tu je mnogo pomogao pokojni Vito Sager.

Karpov ozbiljno studira poziciju protiv Slobodana Jocića. Jocić je partiju dobio

Karpov je i simultankama prilazio veoma ozbiljno. Trudio se da ne izgubi. Nije volio gubiti, pa ni partiju na simultanki. Susret je završio sa 23:2. Partiju je dobio Slobodan Jocić, remizirala je tada djevojčica Olivera Doklešić i Gojko Đuričić.

Po završetku simultanke najzadovoljniji bili su: Slobodan, Olivera i Gojko, a i svi iz organizacije su odahnuli. Kako sve izgleda jednostavno, igra se, ljudi posmatraju, a toliko toga se

mora prethodno uraditi da bi to što izgleda tako jednostavno uspjelo.

Organizator je poslije simultanke priredio intimnu večeru za Karpova i njegovu pratnju. Koliko je Karpov bio veliki igrač, toliko je bio i jednostavan i skroman van šahovske arene.

U ovom periodu održano je **još nekoliko simultanki**. No to su bile priredbe na amaterskom nivou i bez ikakvih materijalnih izdataka.

Igralo se i na relativno malom broju tabli:
Majstorski kandidat **Sindić** igrao je protiv desetorice,
Pejović protiv dvanaestorice, te
Dimitrije Bjelica na deset tabli.

To su ipak bile interesantne priredbe i za njih je vladalo interesovanje kod članova Kluba.